

Written by -முனவைவர் ப. அமிர்தவள்ளி, உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, பவ்டா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, கொல்லியங்குணம் -

Friday, 06 September 2019 01:01 - Last Updated Wednesday, 02 October 2019 21:02

கொண்டிருந்த அன்புப் போற்றுகின்ற மனிதநயேப் பண்பாகும் .

0000000000000000

தமிழர் பண்பாட்டில் தலையாயது விருந்தோம்பும் பண்பு. எந்த நாட்டவராயினும் எந்த ஊரினராயினும் தன் வாயில் தடேபி வந்தவரை இனிதே வரவழைந்து மகிழுகின்ற நல்லுள்ளம் கொண்டவர் தமிழ் மக்கள். தம்முடைய சூற்றமாயினும் பிற அயலாராயினும் முகம் கட்டிப் பாமல் விருந்தோம்பும் பண்புடையவர். விருந்தோம்பும் பண்பிற்கு அடிப்படையாக அமையுது மனிதநயேப் பண்பாகும். விருந்தோம்பலின் சிறப்பு கருதியே வள்ளுவர் அதற்கென்று தனியொரு அதிகாரம் அமைத்திருக்கின்றார்.

தமிழரின் வாழ்வியல் களஞ்சியமாகப் போற்றப்படுகின்ற தொல்காப்பியம் இல்லற மகளிர்க்குரிய நல்லறங்களாக

0000000000000000 0000000000 00000000 0000000000
000000 00000 00000000 000000000000 (0000.00. 150)

விருந்தோம்பும் பண்பின்கைக் குறிப்பிடுகின்றது. தமிழ்ப்பண்பாட்டுக் காப்பியமாகத் திகழும் சிலப்பதிகாரமும்

000000000000 000000000000 00000000 0000000000
00000000000000 000000000000 0000000000 000000000000
00000000000000 00000000 000000 00000000 (000000 . 71-73)

விருந்தோம்பலின் மாண்பு பற்றி குறிப்பிடுகின்றது.

சிலப்பதிகாரத்தில் கண்ணகி விருந்தோம்பும் பற்றினதை இழந்தமைக்காக வாடாதுவதைப் போன்று

00000000 00000 0000000000 000000000000
00000000 000000 00000 0000000000000000
00000000 000000000000 00000000
00000 00000000000000 000000 000000 (0000.00. 280)

நற்றிணையில் தலவை விருந்தோம்பும் பற்றினதை இழந்தமைக்காக ஊடாகின்றாள்.

தலவைன் பரத்தமை ஒழுக்கம் புரிந்ததற்காகத் தோழி தலவைனுக்காகத் தலவையிடம் வாயில் வணைபுகிறாள். தலவை, தோழியின் கருத்துக்கு முரண்பட்டு தலவைனுடன் ஊடப்போவதாகக் குறிப்பிடுகின்றாள். தலவைன் தன்னதைத் தனிமையில் தவிக்கவிட்டு பரத்தமைமாட்டு சினெற்றமைக்காக அவள் வருந்தவில்லை. மாறாகத் தன்னதை விட்டு தலவைன் பிரிந்ததனால் இல்லற மகளிர்க்குரிய விருந்தோம்பும் பற்றினதையும், சூற்றம்

Written by -முகனவரர் ப. அமிர்தவள்ளி, உதவிப் பரோசிரியர், தமிழ்த் துறை, பவ்டா கலை மற் றும் அறிவியல் கல் லரி, கலால் வியங் குணம் -

Friday, 06 September 2019 01:01 - Last Updated Wednesday, 02 October 2019 21:02

காக கின் ற முறமையையும் தன் னால மறே கொள் ள இயலாததை எண் ணி ஊடுவதாகக் குறிப் பிடுகின் றாள். இங் கு தலவையின் விருந் தோம் பும் பண்பு அவளாக் குரிய மனிதநயேத் தை வளெிப் ப்டுத் துகிற்து.

நற் றிணயையின் மற்றொரு பாடல் தலவை விருந் தினரை முகமலர்ச் சியடோடும் வரவறே றும் மகிழ் ந்து உபசரிப் பதாகக் குறிப் பிடுகின் றது. அதனை,

00000000 00000000 0000000000 000000
000000 0000000000 0000000000 00000000
000000000 00000000 0000000 00000000000
0000000000 00000000 0000000000 0000000000
0000000000 00000000 0000000000 0000000000
000000 00000
000000000 00000 0000000000 00000000000000
0000000000 00000000 00000000
00000000 000000 00000000000 0000000 . (0000 . 00 . 120)

என் னும் பாடல் வரிகள் குறிப் பிடுகின் றன. தலவை அடக் களையில் சமபைப் பதானல் எழ்ந் த புகை அவளடயை கண் களில் நீ ரை வார்த் தது. பிறையாகிய நறெ றியில் வியர் வை அவரும் பியது. வமெ மயையால் முகம் சிவந் தது. அதனைப் பொருட் ப்டுத் தாத தலவை, முந் தானையின் தலபைப் பில் தன் முகத் ததைத் துடதைத் துக் கொண் டும் விருந் தினரை வரவறே றும் மகிழ் கிறாள் .

தலவை அரிவயாக இரூந் தபடோதும் பணிச் சமுமயைபைப் பரிதாக எண் ணாமல் வருவோரைபை் புன்னகதைத் து வரவறே ப்து அவளின் மனிதநயேத் தை வளெிப் ப்டுத் துகிற்து. விருந் து உபசரிப் பின படோதும் முகமலர் ந்து வரவறே க வணே டும் என பதை வள் ளுவரும் ,

00000000 0000000000 0000000000 0000000000000000
00000000 0000000000 0000000000 (000000 . 90)

என் று சிறப் பாக எடுத் துரகைக் கின் றார் . உலகத் தில் உள்ள உயிர்களுக் கெல் லாம் இன் றியமயைாதது உணவம் . அந் த உணவினைபை் பிறருக் கு அளிப் பதில் உள்ள உயர் வினை,

மண் திணி ஞாலத் து வாழ் வோர்க் கு எல் லாம் உண் பி கொடும் தோர் உயிர் கொடும் தோரே (மணி. 95 – 96)

என் று மணிமகேலை குறிப் பிடுகின் றது.

0000 00000000000000 000000000000
பரேன் பும் கழிவிரக் கமும் அருளடமையையும் மண் ணில் தோன்றிய அனதைத் து உயிர் களித் தும் மனிதநயேம் கொள் ள முனயையும் . மனிதன் பிறமனிதனித் தில் அன்பு பாராட் டுவது இயல் பு. மனிதன் அல் லாத பிறஉயிர் களித் தில் கருணை கொள் வது அவரவர் விருப் பு. அஃறிணயை உயர் திணயைக் கி தனக் கு ஒப் பாக வதைத் துக் கருதுவது மனிதநயேத் தின் சிறப் பு. நற் றிணபை் பாடல் ஒன் றில் அஃறிணயைாகிய புன்னை மரத் தைச் சகோதரியாகப் பாவிக்கின் ற மனிதநயே உயர் வு பதிவு செய் யப் பட் பிருக் கிற்து. இச் செய் தியை,

Written by -முனவைர் ப. அமிர்தவள்ளி, உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, பவ்டா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, கொல்லியங்குணம் -

Friday, 06 September 2019 01:01 - Last Updated Wednesday, 02 October 2019 21:02

00000000 0000000000 0000000000 0000000000

0000000000 00000000 0000000000 00000000

0000000000 0000000000 0000000000 0000000000

0000000000 0000000000 00000000 000000000000

00000000 0000000000 00000000000000 0000000000

000000 000000000000 000000000000 00000000. (000.00. 172)

என்னும் பாடல் வரிகள் குறிப்பிடுகின்றன. தலைவி சிறுமியாக இருக்கும்பொழுது தோழியர்களோடு புன்னகை காயவைத்து விளையாடி அதனை மறந்து மண்ணில் அழுத்தி விடுகின்றாள். நாளடைவில் அப்புன்னகை காய் மூளதைத் தழுவி அதற்கு நயம், பால் மூதலியவற்றை ஊற்றி வளர்க்க நன்றாக வளர்ந்தது. அதைக் கண்ட அவளது அன்னை புன்னமைமரம் உனக்குச் சுகோதரி முறை என்று குறிப்பிட்டாள். தலைவியின் களவாழ்க்கையில் தலைவன் குறியிடம் வேண்டி புன்னமைமரத்தின் கீழ் நின்றபொழுது இப்புன்னமைமரம் வெறும் மரம் அல்ல எனக்குச் சுகோதரி முறையாவாள். எனவே என சுகோதரியின் முன்பு உன்னோடு உரையாடுவதற்கு நாணமடவைதாகத் தலைவி குறிப்பிடுகின்றாள்.

இப்பாடலில் புன்னமைமரத்ததைத் தன் மகளாக ஏற்றுக் கொண்ட தாயின் மனிதநயமும் வெளிப்படுகிறது. அன்னை புன்னமைமரத்தைச் சுகோதரி முறையென்று சொல்லியதற்காகத் தலைவியும் புன்னமைமரத்தைச் சுகோதரியாக ஏற்றுக் கொண்டு நாணம் அடந்தது அவளின் மனிதநயத்தின் உச்சமாக இருக்கிறது. “பண்பு எனப்படவது பாடறிந்து ஒழுகல்” (கலி. 133) என்று கலித்தொகை விளக்கம் அளிக்கிறது. அத்தகைய பண்பு மனிதநயமும் மிக்கவரிடத்து இயல்பாக அமரந்திருக்கும்.

000000000000

அன்பின் முதிர்ச்சி நற்பண்பின் அடையாளமாக வெளிப்படும். நற்பண்பு மனிதநயத்தின் பிறப்பிடமாகும். இத்தகைய நற்பண்பும் மனிதநயமும் கொண்ட தலைவனை நற்றிணை படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது. தலைவனின் மனிதநயப் பண்பினை,

0000000000 0000000000 000000 00000000

00000000 00000000 00000000 00000000

000000000000 00000000 0000000000 000000000000

00 000000000000 -----

00000000 000000000000 000000000000 0000000000

000000000000 0000000000 000000000000000000

000000000000 000000000000 0000000000. (000.00. 362)

என்னும் பாடல் வரிகள் குறிப்பிடுகின்றன. தலைவனுடன் உடன்போகும் தலைவி இதற்கு முன்பு தன் மனையை நீங்கி வறோ இடம் புகாதவள். அவளின் மனம் மயையான பாதங்கள் கடும்மையான பாதகளை அறியாதவை. தலைவியின் அச்சத்தை உணர்ந்துகொண்ட தலைவன் தாம் சிலைலவிரூக்கின்ற பாதை குறித்து விளக்குகின்றான். நாம் சிலைலும் பாதகை அறிய வஞ்சுரம் அல்ல மாறாகப் பசுமடை நிறைந்த வண்டல் மண் மடேபினை உடையது. அங்கு நிறைந்திருக்கின்ற தம்பலப்பச்சிகள் நீ மகிழ்ந்து விளையாடுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். நீ விளையாடுகின்ற நரேத்தில் அருகிலுள்ள வேங்கை மரத்தின் பின்புறம் மறந்து கொள்வனே. நம் மனைபினை தொடர்ந்து பகைவர் வந்தால் எதிர்த்துப் போரிடவேண்டும்.

